

У номері:

Вермен, що задав темп

Традиції, ти вас створиш

Студентські звичаї

Студ-ІНФО

газета факультету української філології та журналістики

З прийдешнім
Новим 2014 роком!

№4(8) грудень 2013 р.

АНЕКДОТИ

АФІША

"ЕНИКИ-БЕНИКИ"

ХРОНІКИ МІСЦЕВОГО ЄВРОМАЙДАНУ

МУЗИКА *Connecting People*

Вертець, що задав темп...

В актовій залі центрального корпусу Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка 10 грудня о 13 годині відбудувся конкурс вертепів. Що таке вертець і як представляли це дійство наші студенти?

У черговий раз студенти КПНУ імені Івана Огієнка підтримують традицію і беруть участь у створинному театрі, де ставлять релігійні п'єси про народження Христа. Участь у заході брали 21-й та 21-ур групи факультету української філології та журналістики. Розпочинала театральне свято Громик Лариса Іванівна вступною промовою, а потім передала слово Щегельському Валерію Васильовичу, постійному організатору вертепу в нашему університеті, який ознайомив усіх із системою оцінювання конкурсу: «Члени журі будуть оцінювати вертеп кожної крупи загалом, а також визначатимуть переможців у таких номінаціях:

проте через це був убитий сам. У вертепі 21-й групи задіяна велика кількість персонажів: Ірод, смерть, чорт, пастушки, янголи, жид. Студентам удається досить колоритно показати характер українських селян і стосунки між ними. Актори-аматори продемонстрували хорошу гру та організованість.

21-ур група розпочала свій феєричний виступ з колядки, але студенти виконували її юдейській варіант, ще йдучи по залу. Такий театральний прийом був досить

досягнутий. Сюжетна лінія складається з християнської сценки, хорове звучання, найкращий костюм та індивідуальна гра.» Валерій Васильович представив склад журі, в який входили Лариса Іванівна Громик, Микола Володимирович Моштак (спонсор дійства) та

Вадим Валерійович Гудима.

Розпочала конкурс вертепів 21-й група. Сюжет п'єси побудований на біблійній основі, проте дещо модернізований. Свій перформенс вони почали з колядки, яку виконували янголи. Згодом на сцені з'явився Ірод, який дізвався про народжене дитя, яке наказав убити,

виявила в доборі костюмів: вони відзначалися строкатістю та відображали нашу ментальність. 21-ур група виявила хорошу гру. Особливо вирізнялися негативні персонажі вертепу: смерть, чорт, жид та жидівка.

Низький укін учасників означав закінчення вистави, і глядачі провели акторів шаленими оплесками.

Потім на сцену викликали команду КВК «Енеки-Беники», які за допомоги сатиричного сприйняття дійсності показали «Вертеп у Верхній Раді». Виступ команди мав політичний

підтекст, що, напевно, пов'язаний із сучасним станом в нашій країні. Жарти були актуальними, влучними та дотепними. Учасники показали фантастичну акторську гру, пародіючи каству політичних персонажів. Зарядивши усіх позитивом, «Енеки-Беники» завершили дійство, отримавши навзаперсток хвілю шалених оплесків. Доки члени журі визначались із переможцями, організатор конкурсу вертепу висловив подяку усім присутнім та учасникам, наголосив на значущості такого театралізованого дійства і потребі підтримки давньої традиції. Валерій Васильович висловив шире захоплення грою молодих акторів: «Студенти влаштували сьогодні справжнє свято. Це засвідчує їхню чудову підготовку і відповідальнє ставлення до своєї роботи. Є в цьому й заслуга Шевчука В'ячеслава Володимировича, який теж займається підготовкою конкурсу»

До слова запросили Моштака Миколу Володимировича, який висловив своє задоволення від побаченого та відзначив усі переваги та недоліки молодих акторів. Потім слово надали Громик Ларисі Іванівні, яка відразу перейшла до вручення дипломів. Перше місце посіла 21-

ур група. Їх нагородили грамотою та солодким подарунком. Нагороди за найкращу індивідуальну гру отримали: Орищук Володимир, який грав жида та Хом'як Наталія, яка виконувала роль чорта. Найкращий костюм, на думку членів журі, був у Морозової Ольги. Вона креативно підійшла до відтворення образу жидівки і дещо осучаснила його. Друге місце та подарунок отримала 21-ур група. Найкращим актором визнали Буркіна Вадима, а найкращий костюм мала Антецька Ольга. Вона зіграла янгола.

Учасники та глядачі були задоволені, адже крізь завісу часу зазирнули у давнину та відчули сакральність цього свята.

*Дробичук Наталія,
студентка 31-ї групи*

«ЕНИКИ-БЕНИКИ»

Останнього тижня жовтня на головну сцену Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка вийшло дев'ять команд КВК перших курсів. За кубок ректора змагались: «Подільські камені» (природничий факультет), «Білочка» (економічний факультет), «Number One» (педагогічний факультет), «What does a fox said?» (факультет корекційної та соціальної педагогіки і психології), «Жовтий сніг» (факультет іноземної філології), «Шо» (історичний факультет) та «Sevenbit» (фізико-математичний факультет). А от від факультету української філології та журналістики заявку на участь подали одразу дві команди: «Еники –Беники » (українська філологія) та «Кадри» (журналістика). Цього року конкурс пройшов на вищому рівні порівняно з попереднім. Дійство було більш масштабним і, відповідно, цікавішим, та й кількість ко-

манд приємно здивувала.

Ще з першого конкурсу «Еники – Беники» вразили свою оригінальністю, харизмою та відчуттям стилю. Гарні костюми, вдало зіграні сценки, чудовий музичний супровід – усе це гармонійно поєднувалося і змушувало глядачів підійматися зі своїх місць й аплодувати стоячи. Іншим командам вони не давали жодного шансу.

Як би це самовпевнено не звучало, але ще з першого конкурсу було зрозуміло, хто стане цьогорічним переможцем. Уміння капітана команди привернути увагу глядача було фішкою, якою вони впавно користувалися. Кожна сценка викликала море емоцій і вражень, що й привело їх до перемоги. Команді вручили сертифікат Подільської Ліги КВК, а це означало великий крок уперед. Після перемоги склад команди дещо змінився, але своєї діяльності вони не припинили, ба, навпаки: почали плідно і старанно працювати, навіть залучили кількох учасників із команди «911», яка здобула першість у 2012 році.

На конкурсі вертепів, який традиційно проводиться вже не один рік поспіль, «Еники-Беники» показали щось якісно нове. Вони змогли не тільки дотриматися тематики дійства, але й пов'язати все це з політичною ситуацією в Україні. Ізожною своєю перемогою команда піднімається на сходинку вище. За такий короткий проміжок часу «Еники-Беники» досягли значного успіху.

Бажаємо їм творчого зростання та підкорення нових вершин!

*Перебейніс Аліна,
студентка 21 ж групи*

Традиції, ми Вас створимо

Новий рік славиться традиціями. Ну, би стіл і ложки з-під сміття. А якщо «Показуха». Вивудіть із забитого сесійскажімо, в Японії граблі купують, в серйозно – створи святкову атмосферу. Угорщині свищуть. І кому вони, такі ру, вогники увімкни, приготуй олів’є, фантазії і починайте! традиції, потрібні? Дотримався пер оселедець під шубу поклади. Настрій Неможливо забути перші години шої – цілий рік наступати на грабельки є, а ялинки немає? Вже гості принесуть, ту, що там, біля К-ПНУ росте. Не дівань, надій, але памятайте, що з Інша справа святкування в сімейному росте? Там лише кипариси? Ну нічого, колі, з пишними стравами і радісними і без «йолки» Новий рік – це Новий Нового року! Це гора мрій, нових спорудеш, через другу – грошей не буде. суть, ту, що там, біля К-ПНУ росте. Не дівань, надій, але памятайте, що з консервації. Її також при нагоді може понеділка все почнеться спочатку.

Тут, як кажуть, доки тараканів не на прикрасити.

позираєш, доти не варто навіть ковбасу з холодильника виймати. Отож новорічних ігор. Ні, скажіть хай гості на різні перепони, справді матиме терпляче чекай одинадцятої ночі і все вилізуть з-під ялинки (ну, з-під горщи- ж розпочинай. Не в новинку має бути і ка з кактусом): ви будете грati в трате, що до тебе можуть прийти гості. диційну для Олімпійських гуртожитів- Тож порада перша: хоч трішки розгреських ігор гру планетарного масштабу

Хоч і не хочеться моралізувати, але затянете: як Новий рік проведете, та-

ким і цілий рік буде... Отож намагайтесь отримати від цього свята якнайбільш позитивних емоцій, бо лише

той, хто відчуває свято, незважаючи на різні перепони, справді матиме

*Хома Богдана,
студентка 21 ж групи*

Хроніки місцевого Євромайдану

«Вбивайте нас байдужістю своєю, –
Презирством діти вас уб'ють.»
(c) О. Олесь

Студенти Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка страйкували з усіма студентами України спочатку ЗА підписання угоди про асоціацію з ЄС, згодом – ПРОТИ, але не ЄС, а правлячого режиму.

Євромайдан: початок

Президент України Віктор Янукович 23 листопада згорнув підготовку до підписання Угоди про євроінтеграцію України. Про це повідомив прем'єр-міністр України Микола Азаров. Хвиля нездовolenня одразу прокотилася Україною. Навіть в найменших містечках відбулися масові протести та страйки, за участі людей, що не погодились із рішенням уряду. Першими, хто вийшов на майдан, були студенти.

27 листопада о 12.00 було оголошено всеукраїнський студентський попереджувальний страйк. Страйковий комітет Євромайдану закликав усіх, кому не байдужа доля України, вийти до центрального входу учбового закладу на 2-годинний попереджувальний страйк. Головна вимога страйку: «Януковичу, підпиши Угоду!».

Так і сталося о 12.00, 27 листопада біля центрального корпусу КПНУ зібралася спочатку жменька студентів. Вони виконали гімн України, викрикували євроінтеграційні гасла, закликали усіх приєднуватись до акції протесту. Вже менш ніж за півгодини протестувальників явно побільшало: їхні обличчя майоріли стягами України та Євросоюзу, а очі палали надією на краще майбутнє.

«Чорна п'ятниця»

У ніч на 30 листопада, події якої ЗМІ охрестили «чорною п'ятницею» сталося нечуване: загін спецпідрозділу «Беркут» силовими методами, проливши кров мирного населення, розігнав Євромайдан в Києві. О 4-ї годині ранку (так нападав ще Гітлер) було віддано наказ: «Розігнати Євромайдан!»

Віддав такий наказ, звісно, не в прямій формі начальник Головного управління МВС

України в м. Києві Валерій Коряк, мотивуючи це тем, що комунальникам потрібно підготувати майдан для встановлення новорічної ялинки. Тоді українці зрозуміли, яку боротьбу проти них ведуть. І вже наступного ранку на майдані почали відстоювати не просто євроінтеграцію України, почали «боротися» хоча б за збереження її незалежності. Ця страшна подія об'єднала всю Україну, не залишила байдужими людей і в Донецьку, і у Львові. Сьогодні люди прагнуть не євроінтеграції, а імпічменту Президента та відставки уряду, котрі показали своє істинне об-

личення наблизилась до університету, адже слова українського славня лунали голосно і гордо. Поклавши руки на серця, студенти підхопили гімн, і він залунав ще гучніше.

«Революція!!!»

Кілометрова колона студентів пройшла майже усіма корпусами КПНУ, після чого понад 2 тисячі мітингувальників рушили до приміщення ПДАТУ. Блакитно-жовті стяги, відверті заклики та гасла чуло все місто. Байдужим до побаченого не залишився ніхто: кам'янчани виходили на балкони, приєднувалися до колони, автомобілісти

сигналіли на знак солідарності. Зібрали однодумців із різних факультетів обох вишів, мітингувальники попрямували на майдан Відродження, де приїднались до Євромайдану. Там студенти організували свій місцевий страйковий комітет, обравши представників із різних факультетів.

Далі студенти повернулись під стіни центрального корпусу КПНУ, вимагаючи офіційного оголошення страйку. Голова профкому Володимир Моштак

личчя та ставлення до людей, що їх обрали, людей, за чий рахунок вони живуть.

І так чомусь завжди: повинно трапитись щось жахливе, щоб народ прокинувся і згуртувався. У Кам'янці-Подільському 2 грудня відбувся всезагальний революційний страйк (такі страйки відбулися фактично в усіх куточках України). Головною рушійною силою кам'янецького Євромайдану стало студентство. 2 грудня, у понеділок, студенти прийшли до університету, але не зайшли в нього. Близько 9-ої години до ЦК КПНУ підійшла колона студентів з історичного факультету, побачивши яку, кожен би зрозумів: Кам'янці прокинувся. Історики йшли так впевнено й організовано, неначе уявляли себе героями зі сторінок прочитаних

оголосив про результати наради страйкового комітету та представників профкому. Він зазначив, що оголошення офіційного страйку не можливе, адже зупиниться робота університету, відповідно, припиниться надходження коштів на рахунок університету (затримка стипендій, заробітних плат). Тому студентський страйком наступного дня оголосив про проведення мітингів та акцій протесту, не підриваючи навчального процесу, тобто в післяобідній час.

Студенти університету все-таки продовжували відстоювати свої права вже на столичному Євромайдані. До сьогодні в Києві майдан НЕЗАЛЕЖНОСТІ вкотре виправдовує свою назву і дихає НЕЗАЛЕЖНІСТЮ на повні груди.

Ілюз Ольга, Гереджук Ольга,
студентки 31 ж групи

Музика CONECTING PEOPLE

Вони підригають емоції, енергетика їхньої музики проймає тебе цілком. Драйв, драйв, драйв! Все це – «DenDi». Епатажний гурт, який просто нереально не помітити. Вони віддають усе і не просять навзасі нічого.

Ні для кого не секрет, що виступ гурту «DenDi» – невід'ємна частина молодіжних фестивалів, святочних концертів та корпоративів. Нам вдалося поспілкуватись із творцями якісної музики Кам'янця-Подільського близче.

Розкажіть будь ласка про ідею створення гурту, його склад та стиль музики?

Коля Гордійчук (вокаліст гурту):

– Коли раніше в твоєму житті були успіхи на сцені, то без сцени себе якось вже важко уявляти. Коли знаємо відчуття музичного драйву на тій же сцені, то цей емоційний стан тебе просто закохує. Саме тому після кількарічної паузи в творчості, з новим досвідом і новими силами я почав шукати музикантів для нової музичної сторінки свого життя. Стиль гри хотілося зробити більш танцювальним і доступнішим для слухача. Судячи з концертів, нам це наразі вдається. Першим, кого я «завербував», був країй на сьогодні скрійт Dj України JeremyStar, за паспортом Андрій Гончаров. За кілька днів до нас уже приєднався гітарист Міша Рибаков. Почали працювати, видумувати, зігреватись, шукати «свій звук». І зовсім нещодавно в нас з'явився барабанник Олександр Вишня. Наразі ми можемо виступати з концертною програмою, як і в маленькому клубі, так і на відкритій площі вже в повному ударному складі. Все залежить від технічних можливостей того чи того концертного майданчика.

Чому така назва гурту, і що вона означає саме для Вас?

Міша Рибаков (гітарист):

– Над назвою думали дуже довго. Коли з'явився варіант «DenDi», то вже ніхто не шукав інших варіантів. На мій погляд, в ній є ностальгійне звучання з дитинства, адже була тоді в моді комп'ютерна приставка, яка мала таку ж назву – «Dendy». Та ключовим моментом стало те, що Денді називали в XIX ст. тих, хто так чи інакше змінював звичне, диктував моду, не боявся бути дивним. Можливо, в той момент на нашій репетиційній базі був відповідний цій назві настрій. І сьогодні ми гурт «DenDi» з Кам'янця-Подільського.

Всім відомо, що гурт є фіналістом всеукраїнського музичного турне «PepsiStars». Чи важко зараз досягти успіху і як це можна зробити?

Андрій Гончаров (скрійт Dj):

Фото: Едуард Чайка

– Ми маємо відзнаку ювілейного міжнародного пісенного конкурсу «Червона рута». Однак це ще не той успіх, який можна назвати успіхом. Гадаю, що наш ще попереду! Ми наполегливо стараємося. Я переконався в тому, що якось чіткого алгоритму успіху не існує. Якщо твоя творчість потрібна комусь, окрім тебе, то це вже недаремно. Якщо прихильників більше десяти – це взагалі круто. Якщо іх більше сотні, тисячі, мільйона – то це вже очевидне здійснення мрії (посміхається). Потрібно працювати, творити – і результат, безсумнівно, буде. Можливо, не так швидко, як хочеться, але буде!

Ми знаємо, що ви виступали на Євромайдані у Києві із новою піснею, на яку відзначили кліп. Які враження та емоції?

Коля Гордійчук (вокаліст гурту):

– Такі концерти запам'ятовуються назавжди. Емоції від них живлять тебе нереально потужно для того, щоб творити далі. Власне, можливо, їй через це у нас з'явилися сили для запису й одразу для зйомок відеороботи на пісню «Має значення». Завдяки їй нас і запросили на майдан Незалежності. Для нас було чисто виступити перед понад 60 тис. осіб, які прийшли свідомо заради власних переконань. Жодної скованистості: всі з тобою, всі стрибають і всі співають... Енергетика там настільки позитивна, люди настільки взаємовічливі, що просто не віриться в те, що існують спільні та глухі серцем

чиновники, які цей народ готові знищити.

Розкажіть трохи про плани на майбутнє. Коли Ви вже потішите кам'янчан своїм концертом?

Всі учасники гурту:

– Раніше такого сильного бажання виступити в рідному місті не виникало. Зараз воно нереально велике. Мабуть, все-таки далися взнаки кілометри відстані, виступи далеко від дому. Але, як і для прихильників з Кам'янця, так і для себе, ми вирішили щеочекати, трішки витримати інтригу, щоб провести перший сольний концерт і презентацію свого первого альбому «Квартира 40» одночасно. Цей альбом вже готовий. Залишається тільки декілька організаційних моментів. Плани планами, але бувають і непередбачувані події, якот, скажімо, нещодавній виступ на майдані. Ми про це могли хіба що десь тихенько мріяти, але дзвінок – і ми наступного дня вже в потязі до Києва. Ось так (посміхається)

Як Ви ставитеся до політичної ситуації в нашій країні?

Всі учасники гурту:

– Здається, що наш народ занадто довго водили за носа, до того ж у кожному регіоні по-своєму. Нелогічним є те, що остання захисна ланка президента – міліція – теж розуміє, що президент «нехороший чоловік», але його захищає. 8 грудня ми дозніли деякі кадри для кліпу в Києві. На майдані було чітке відчуття того, що українці вже втомилися від політичних ігор, втомилися бути не почутими, втомилися від того, що з нами ніхто не рахується. Тобто, дискусій, що те добре або що те краще, немає. Є просте бажання нормально жити в своїй країні, за це і боремося. Можливо, й тому зараз для влади простіше скласти повноваження, ніж придушити це народне повстання. Принаймні є сподівання на якусь краплинку совісті і людяності в наших можновладцях. Ми б дуже хотіли з вами частіше зустрічатися, спілкуватися, відриватися на концертах. Ми вас дуже любимо! Вірте в краще, і ніколи не робіть чогось поганого! Ну і, звісно ж, не забувайте, що Музика Conecting People! Бережіть себе! Ще побачимось і почуємося! Ваші «DenDi»!

**Голуб Аліна,
студентка 31 ж групи**

Анекдоти про студентів і для студентів...

Ваша дочка кожної перерви бігає за хлопчиками!

Але в її віці всі бігають за хлопчиками.

— З ножем???

Доню, як іспити?

— Подорожчали, тату.

Під час іспиту викладач запитує студента:

— Чому Ви так сильно хвилюєтесь? Боїтесь моїх питань?

— Та ні, я боюся своїх відповідей...

Я їм повторюю по двадцять разів одне і те ж, а ці ідіоти сидять зі скляними очима, і я бачу, що нічого вони не розуміють!

— Та в мене на роботі те ж саме ...

— Ви теж викладаєте?

— Ні, я бармен.

Якщо студент займається у боксерській секції, відвідує драматичний гурток, то інколи нагадуйте йому, де він навчається, інакше він піде здавати складно-підрядні речення замість закону Ома!

Меню в студенській їdalni:

1. Суп без кісточки — 5 копійок.
2. Суп з кісточкою — 15 копійок.

Підходить студент і з розумним видом кидає 15 копійок, тай каже — "суп з кісточкою". Продавець наливає йому води в тарілку. Студент:

— А де кісточка?

— Зараз звільниться...

Засилають англійці шпигуна в Україну під виглядом студента. За тиждень його висилають назад.

— Як так?

— Та так: на лекціях всі сплять, я пишу викрили.

Засилають наступного з відповідними інструкціями. Висилають через місяць.

— Як так?

— Та так: на лекціях всі сплять — і я сплю, в гуртожитку всі п'ють — я не п'ю. Викрили.

Третій пропримався півроку.

— А тебе ж то як?

— Та так: всі сплять — і я сплю, всі п'ють — і я п'ю, всі сесію здали, а я англійську завалив.

Викладач на екзамені помітив, як один зі студентів намагається витягнути шпаргалку.

Почав спостерігати за ним. Захопився. Обидва нервують, пітніють. І тут викла-

дач не витримує і каже:

— Ну тягни її вже, тягни!

Іспит на першому курсі. Аудиторія. Професор сидить спиною до студентів. Усі списують зі шпор. Професор повертається, усі роблять вигляд, що пишуть. Іспит на другому курсі. Аудиторія. Професор сидить спиною до студентів. Усі списують зі шпор. Професор повертається, усі продовжують списувати. Професор кашляє, усі роблять вигляд, що пишуть.

Іспит на останньому курсі. Аудиторія. Професор сидить спиною до студентів. Усі списують зі шпор. Професор повертається, усі продовжують списувати. Студент із першого ряду кашляє, професор повертається спиною до студентів.

Ніч перед іспитом. У квартирі професора лунає телефонний дзвінок. Роздратований заспаний голос:

— Алло!

— Спиш? А ми вчимо!!!

На екзамені студент бере один білет — не знає. Бере другий — теж. Третій — також не знає. Витягує четвертий, п'ятий... Професор бере залікову, ставить йому "3". Інші студенти здивовано:

— За що?!

— Як за що, — відповідає викладач, — якщо щось шукає, значить щось знає.

*Підготувала Інна Вікнянська,
студентка 21 ж групи*

Студентські звичаї

Студентське життя — прекрасне, але і воно не без чорних смуг, однією з яких є період складання сесії. У цей час багато хто розраховує на інтуїцію, хтось — на щасливий випадок, але всі вірять перевіреним студентським прикметам. Опитані студенти першого гуртожитку поділилися народними секретами успіху.

Отож, рейтинг 18 найбільш популярних перевірених прикмет, які допоможуть на "відмінно" скласти сесію.

- ! В останню ніч перед сесією не відмовляйте собі у відпочинку з друзями, постараїтесь добре виспатися і менше вчити. (Ярослав Дольний, 61а)
 - ! Не мити голову напередодні іспиту, щоб не змити знання. (Наталя Дробчук, 31ж)
 - ! Відвідати церкву перед сесією, а зранку перед іспитом зробити ковток свяченої води. (Анастасія Королькова, 41ж)
 - ! В останню ніч покласти під подушку зошит і книгу, з якої готувалися. (Наталя Зельська, 51у-ур)
 - ! Опівночі потрібно виставити заліковку у вікно і голосно кликати халяву, промовляючи "Халяво, прийди". Чим голосніше будете кричати, тим більше шансів приклікати халяву. (Світлана Котюк, 21уін)
 - ! Перед випробуваннями не можна стригтися і голитися, щоб не зістригти знання. (Сергій Буряківський, 31ж)
 - ! Потрібно мати щасливий одяг, який не рекомендується прати перед сесією. (Інна Латюк, 41ж)
 - ! Потрібно мати щасливі аксесуари, образки. Якщо ще не маєте, то за нагоди придбайте. (Вікторія Собків, 22ан)
 - ! Обирати номером білета свою щасливу цифру. (Софія Гончарук, 21 уін)
 - ! Не можна мінятися ручками. (Вікторія Ласкав'юк, 41ур)
 - ! Заліковку на ніч можна покласти в холодильник, щоб заморозити халяву. (Тетяна Романчук, 22ан)
 - ! Не можна відкривати або комусь показувати заліковку. (Олександра Григораш, 41ж)
 - ! Коли збираєтися на іспит, не заправляйте ліжко. (Людмила Нецибська, 51ан)
 - ! Не можна скороочувати відстань до університету. (Олександра Рижевська, 31уа)
 - ! Перед іспитом можна змовити "Отче наш" або заспівати гімн України. (Ірина Вальчук, 21ур)
 - ! Під ліву ногу кладуть 5 копійок. (Володимир Орищук, 21ур)
 - ! Потрібно заходити в аудиторію з правої ноги і тягнути білет правою рукою. (Анастасія Бевз, 41ж)
 - ! Шкарпетки потрібно вдягнути різні, або виворітною стороною. (Владислав Бондар 11у)
- Прикмети прикметами, а добре знання предмета — найкраща ознака успіху. Тому не бійтесь випробувань, будьте впевнені в своїх силах, добре готуйтесь і все буде гаразд.**

*Андрій Гуменний,
студент 11 у групи*

Кривава Керрі

«ХТО НЕ ЛЮБИТЬ СТІВЕНА КІНГА – ТОЙ НЕ ЧИТАВ СТІВЕНА КІНГА!»

«Король хоррору» – так називають Стівена Едвіна Кінга прихильники творчої діяльності американського літератора. Та мало хто знає, як пан Кінг починав своє сходження до вершини слави та визнання. Перш ніж стати автором світових бестселерів, Стівен Кінг зазнав цілої низки провалів, і усі свої «промахи» у літературній діяльності містер Кінг прибивав цвяхом до стіни (у буквальному значенні цього вислову). А цвях, у свою чергу, під тиском великої кількості недосконаліх оповідей, часто не витримував ваги. Про це «майстер жаху» навіть висловився у своїй автобіографічній роботі «Як писати книги»: «...Якщо ти домігся якогось успіху, журнали куди рідше пишуть: "Нам не підійде". Але головне кредо «короля хорру»: ніколи не здаватися. Як зазначав сам пан Кінг: «Заміниши цвях на міліцию, я продовжував писати». І саме таке життєве переконання стало поштовхом до перетворення із нікому не відомого юнака-невдахи на генія сучасної світової літератури.

Перша робота, що принесла визнання Стівену Кінгу, має назву «Керрі», вийшла у світ ще у 1974 році. Тоді письменник, вагаючись у тому, що ці начерки принесуть йому визнання, викидає їх у сміттєвий бак. Але справжнім порятунком стала дружина Стівена, Табіта Кінг, яка буквально змусила свого чоловіка дописати роман. І знаєте що? Ці «невдалі» спроби були настільки вдалими (даруйте за тавтологію), що книга принесла літературну славу простому вчителеві англійської мови.

Книга виявилася настільки захопливою та неординарною, що за її сюжетом було знято аж дві екранизації: перша – у 1976 році (режисер Брайан де Пальма), друга – 2002 року (режисер Девід Карсон). А справжньою сенсацією стала стрічка Кімберлі Пірс, прем'єра показу якої припала на 2013 рік. Кам'янчани ж мали змогу ознайомитися з фільмом «Керрі» вже 12 грудня. Я не пропустила нагоди «посмакувати» новиною, а особливо, порівнюючи кінострічку з текстом книги.

Сюжет роману побудовано на розповіді про надздібності юної дівчини до телекінесу. Каррітта Вайлт – доноха релігійної фанатички, хворої на шизофренію жінки, яка відразу, як тільки народа первістка, хотіла його вбити, «віддати Господу». Як результат – упродовж усього життя

маленька Керрі дуже боялася своєї матері, а в школі з неї постійно глузували. Зав'язка роману починається з досить несподіваного епізоду: після уроку фізичної культури дівчата пішли приймати душ. І все було б добре, якби однокласниці Керрі не почали насміхатися з бідолашеною через те, що в дівчини почалися критичні дні. Про «таке» Керрі навіть не мала гадки, оскільки її маті ніколи не розповідала про особливості жіночого організму. Далі сюжетна лінія розгортається таким чином, що поступово здатність до телекінесу Карретти переростає в силу, яку вона намагається контролювати. Як не дивно, така здатність юної, ображеної дівчини, наприкінці книги перетворюється на справжню зброю масового знищення. Покепкувавши з дівчини у душовій кімнаті, одна з найбільш «жорстоких» однокласниць, Кріс Харгенсен, була відокремлена від випускного балу, на який чекала все своє життя. За таке рішення ображена на «задирака» планує помститися Керрі. Кріс на випускному балу виливає свинячу кров на щасливу дівчину. Сяяла Керрі від щастя тому, що її вперше в житті запросив на бал хлопець, Томмі Росс. Власне, це був жест Сью Снелл як знак

шкодування про насмішки з її боку на адресу Керрі, адже Сью та Томмі були парою, і про це всі знали. І саме це вибило Керрі з рівноваги і надалі свою здатність до телекінесу вона не змогла контролювати, вбивши практично всіх, хто був у залі на випускному. Сюжет роману паралельно супроводжується вставками результатів досліджень науковців, що вивчали телекінес як парапсихічне явище.

Ні для кого не секрет, що, коли знімають фільм за мотивами сюжету якоїсь книги, часто дуже багато моментів із літературного тексту просто виригають, опускають їх у кіностріці. Дякувати Богові й Кімберлі Пірс, це не стосується стрічки «Керрі». Головну роль (власне, Керрі Вайлт) зіграла юна Хлоя Грейс Морець, яка також відома завдяки ролі підлітка-перевертня у стрічці «Похмурі тіні» (режисер Тім Бартон). Не менше відома акторка – Джуліанна Мур – зіграла матір Керрі. Щодо гри акторів, хочу сказати, що вона була неперевершеною! Хлоя Морець практично ідеально передала характер своєї геройні (хоча у книзі Стівена Кінга Керрі була не настільки вродливою, як її «екранізований двійник»). Акторська гра Джуліанни Мур – це просто вершина досконалості, адже настільки переконливо зіграла шизофреніка, фанатичку релігії дуже важко, а пані Мур із цим завданням справилась на всі 100%. Лише дуже-дуже незначна кількість моментів із сюжету роману не була використана у фільмі, що не може не тішити. Наприклад, результати досліджень науковців як своєрідний ліричний відсіт, який у романі слугував початком тексту і його ж завершенням, в екранизації пані Пірс були відсутніми. До того ж події у фільмі були перенесені в сьогодення. У книзі Кінга події відбуваються у сімдесятих роках минулого століття.

Динаміка, яскраві образи картини просто вражають! Це один із тих хороших та якісних фільмів, перегляд яких не варто відкладати на «потім». Адже немає нічого прекраснішого, ніж практично ідентичний сюжету роману сценарій його екранизованої версії! Твердих 9 із половини балів із 10 – ось моя оцінка кінофільму «Керрі»!

Шептицька Іванна,
студентка 21 ж групи

Кібер-війна в твоїй голові

Нерозв'язних проблем не буває, Кевіне, бувають неприємні рішення

Пограємо в асоціації. Я кажу слово «бот», а ви описуєте картинки, що виникають у вашій уяві. Інтернет, чати, форуми, комп'ютерні стріллялки? Мабуть, ви точно ще не читали перший український технотрилер «Бот» молодого письменника Макса Кідрука.

Незважаючи на специфічний жанр, це не звичайний пригодницький набір – горнитва, стрілянина, кривава бійня. Тут є елементи жаху (смерть дитини всередині томографа), і елементи, що притаманні детективам.

Цікавою особливістю є унікальна кінематографічність – роман побудований таким чином, що читаць спостерігає за мінімальною зміною декорацій: тут і офіс звичайної компанії, що займається розробкою ігор, і нарада керівництва Пентагона, і дослідницька лабораторія посеред Чилі.

Незважаючи на такий дещо пригодницький стиль подачі матеріалу, читач не може спостерігати за подіями відсторонено, розслабившись. Навпаки: автор загадує інтелектуальні загадки, змушує задумуватися, згадувати курс біології, географії та фізики. Так, наприклад, деякі розділи присвячені роздумам про людську свідомість. Поясніє автор і теорію хаосу, що стосується дослідження нашого мозку. У кінці книжки – не просто «карта скарбів» (хоча карт тут в принципі вистачає), а внесені в додаток множинами Мандельброта та порівняльна схема літаків.

Протягом всього роману не покидає відчуття реалістичності, що додає певної моторошності. Сам Макс Кідruk зазначає його розрахунки бомбардування Чилі є настільки прорахованими, що він тепер переживає, щи ними не скористались зловмисники.

Під час роботи над романом автор консулютували кандидат наук з хімії, лікар-фізіолог та психіатр. Всі технології, описані в романі, існують насправді. Щоб розібратися з ними, письменник опрацював близько сотні наукових статей, що стосуються нанотехнологій, мікробіології та людського мозку.

Вам сподобається. Якщо, звісно, ви не бездушний бот. :) деякі розділів присвячено роздумам про людську свідомість, пояснює автор і теорію хаосу, що займається дослідженням нашого мозку. В хіці книжки не просто «карта скарбів» (хоча карт тут в принципі вистачає), а внесені в додаток множинами Мандельброта та порівняльна схема літаків.

Протягом всього роману не покидає відчуття реалістичності, що додає певної моторошності. Сам Макс Кідruk зазначає його розрахунки бомбардування Чилі є настільки прорахованими, що він тепер переживає, щи ними не скористались зловмисники.

Під час роботи над романом автор консулютували кандидат наук з хімії, лікар-фізіолог та психіатр. Всі технології, описані в романі, існують насправді. Щоб розібратися з ними, письменник опрацював близько сотні наукових статей, що стосуються нанотехнологій, мікробіології та людського мозку.

Вам сподобається. Якщо, звісно, ви не бездушний бот. :)

Грушанська Оксана,
студентка 21 ж групи

Підготувала: Гадюк Руслана, студентка 11-спец. групи

Головний редактор – Гарнік Леся
Заступник головного редактора –
Маковецька Наталя
Відповідальний за випуск –
Шевчук В'ячеслав
Технічний редактор –
Потапчук Ірина
Фоторубрика: Сербіна Анастасія,
Ясінчук Тетяна, Ільницька Ірина

Редакційна колегія: Бомок Тетяна, Шептицька Іванна, Дробчук Наталія, Хома Богдана, Перебейніс Аліна, Ілюк Ольга, Гереджук Ольга, Голуб Аліна, Вікнянська Інна, Гуменний Андрій, Грушанська Оксана.
Комп'ютерна верстка: Мельник Інна, Житнюк Тетяна, Арович Василь.
Тираж: 100 примірників

Точка доступу:
<http://old.kpnu.edu.ua/content/view/1804/44/>
Видавець: навчальна лабораторія мультимедійних засобів і медіадизайну
Видрукувано у фотостудії Вадима Волощука
За точність викладених фактів відповідальність несе автор